

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændringer i folkeforsikringsloven (angående de statsanerkendte sygekassers medicinydelse).

(Første behandling findes i tidenden sp. 3233; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 1285).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under eet.

Ordføreren (Gottschalck-Hansen): Som det fremgår af den afgivne betænkning, har udvalget holdt tre møder og i et af disse haft samråd med arbejds- og socialministeren.

De spørgsmål og problemer, der under lovforslagets første behandling blev rejst af de respektive ordførere, er i udvalget blevet nærmere uddybet og forelagt ministeren, der stærkt understregede, at lovforslaget om ændringer i folkeforsikringsloven er resultatet af et årgammelt samarbejde mellem Almindelig dansk Lægeforening og repræsentanter for de anerkendte sygekasser, der i et udvalg, som iøvrigt blev nedsat så tidligt som i 1946, har tilstræbt at skabe en ordning, der på een gang begrænser sygekassernes medicinhjælp til det fornødne, som det hedder, og giver medlemmerne af alle anerkendte sygekasser adgang til en sådan hjælp.

Udvalget erkender, at der gennem de foreslåede ændringer opnås det, der er til sigtet, ligesom udvalget med tilfredshed konstaterer, at den vilkårlighed, der hidtil har præget sygekassernes dispositioner, i fremtiden vil blive erstattet af mere ensartede regler, der vil give alle medlemmer samme rettigheder. Det er absolut et stort socialt fremskridt, at det bliver en pligt for enhver anerkendt sygekasse at yde et tilskud på tre fjerdedel af udgiften til særlig betydningsfuld medicin.

Gennem den dispensationsbestemmelse, som foreslås indsat i lovens § 22, stk. 1, nr. 12, der ikke omfatter de særlig betydningsfulde præparater, gives der adgang til, at kasserne ved visse sygdomstilstande betaler tre fjerdedel af udgiften til visse arter af medicin, som lægen ordinerer. Det omtales ikke, hvilke sygdomstilstande eller hvilke arter af medicin der tænkes på. Dette skyldes formentlig den omstændighed, at ministeren og sundhedsstyrelsen ønsker at stå frit i tilfælde af, at der skulle fremkomme nye præparater, som med rette kan henføres under dispensationsbestemmelsen.

Udvalget deler fuldt og helt den opfattelse, som også bemærkningerne til lovforslaget giver udtryk for, at smertestillende midler, sovemidler og beroligende midler kan henføres under dispensationsbestemmelsen.

Samtidig med at de foreslåede ændringer skaber større lighed for loven og således er udtryk for en demokratisk grundtanke, bidrager de til at nedsætte sygekassernes udgifter til medicinydelse med ca. 10 mill. kr. årlig. Dette beløb er muligvis sat temmelig højt, men en væsentlig besparelse vil dog finde sted. Det kan kun hilses med tilfredshed; det er uden tvivl i overensstemmelse med virkeligheden, når de ærede medlemmer hr. Poul Claussen og hr. Svend Jørgensen i deres ordførertaler ved første behandling omtalte det misbrug, som en umættelig medicin hunger hos visse mennesker har ført til. Denne sygelige trang til overdrevent medicinforbrug er hidtil blevet yderligere befordret eller fremmet ved, at sygekasserne har ydet tilskud til medicin, som ikke er livsvigtig eller særlig betydningsfuld. Der er grund til at tro, at loven vil medvirke til, at dette urimelige merforbrug af medikamenter om ikke standses, så dog nedsættes.

Jeg skal med disse ord på udvalgets vegne anbefale, at lovforslaget vedtages uændret.

Ragnhild Andersen: Ved lovforslagets første behandling gav jeg udtryk for, at mit parti ikke kunne medvirke til den betydelige nedsættelse af tilskuddene til sygekassemedlemmernes medicin, som indeholdes i den foreslåede ændring af § 22. Vi kan ikke gå med til, at sådanne ting som hostesaft, hovedpinetabletter o. lign., der ordineres af lægen, fremtidig skal betales af sygekassemedlemmerne selv i de kasser, hvor tilskud hidtil er blevet ydet.

Vi mener, det er rigtigt, at alle sygekasser bliver forpligtet til at yde tilskud til medicin, således som det er foreslået i ændringen til § 18, stk. 1, om indsættelse af et nyt nr. 5. Det er imidlertid klart, at denne bestemmelse om at gøre alle sygekasser pligtige til at yde tilskud til medicin vil kunne bevirke kontingentstigninger i en del af de mindre sygekasser. Jeg vil derfor spørge den højtærede minister, om han ikke påtænker at foreslå højere statstilskud til medicin, idet staten som bekendt kun yder tilskud til særlig livsvigtig medicin.

Jeg vil også spørge den højtærede minister, om han ikke påtænker at foreslå en øget statsstøtte til en generel forbedring af vore sygekassemedlemmers forhold overhovedet. Her er et stort socialt område,